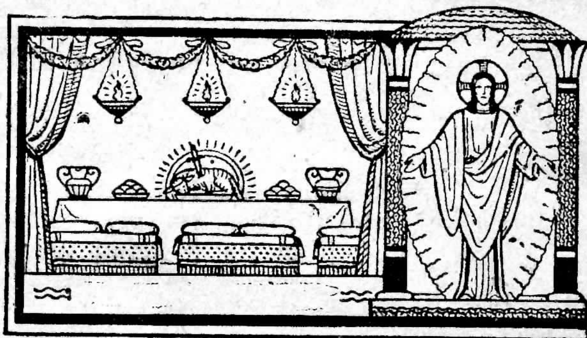
Poštarina plaćena u gotovu.

ŽIVOT S CRKVOM

LITURGIJSKI TJEDNIK
SA NEDJELJNOM Sv. MISOM

Nemojte moliti što drugo preko sv. Mise, već molite samu sv. Misu.

Pijo X.

Nedjelja u osmini Tijelova

God. I. 23. VI. 1935. Broj 30.

Boja je ove nedjelje bijela.

SADRŽAJ:

Što znači naslovna slika?

Slika prikazuje, kako Isus, nebeski domaćin, na vratima Crkve raširenim rukama i svom dušom poziva ljude na gozbu. U svečano okićenoj dvorani već je pripravljen stô sa zaklanim neoskrvnjenim Jaganjcem u Njegovo Tijelo i Krv pod prilikama kruha i vina. Slika je posve jasna. Bog je pripravio sve što treba da se sa svojim gostima, ljudima najtješnje sjedini. Sada nas eto poziva, treba se samo odazvati. Ko bi i pomislio, da će baš s te strane biti zapreka? Čovjek neće da se odazove Božjem pozivu na Božju gozbu. Zašto? Radi kuće, radi volova, radi žene. Shvatiti to može samo onaj ko je izmjenio besmislenost ljudske opačine. Ali mi se zato ne ćemo izgovarati, već ćemo se ubrojiti među siromahe, sakate, slijepe i hrome duhom, pa ćemo pristupiti Božanskoj gozbi. Ne ćemo s prvima već radi toga, što oni »ne će okusiti večere« u nebu. A nas će Isus ozdraviti, utješiti, nahraniti i usrećiti. Ovdje na zemlji i gore u nebu kroz svu vječnost. »Zaista, zaista vam kažem: Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Ko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću uskrsnuti na sudnji dan.« (Iv. 6, 53—54).

ŽIVOT s CRKVOM

God. I. — Sv. Misa II nedjele po Duhovima — Br. 30

Što nas uči nedjeljna Misa?

U osmini smo Tijelova, a idemo ususret blagdanu presv. Srca Isusova. Obadva blagdana su blagdani ljubavi, pa kako ne bi bila i nedjelja, koja ih spaja, puna ljubavi? Istina, nedjeljna je sv. Misa sastavljena nekoliko stotina godina prije ovih blagdana, ali zato su ova dva blagdana okupljena oko ove nedjelje, jer je ona nedjelja ljubavi. Osobito je poslanica puna ljubavi, a evanđelje je zapravo slika presv. Euharistijske gozbe. Tako evo ova II. nedjelja po Duhovima posve lijepo odgovara i drugom svom nazivu: nedjelja u osmini Tijelova.

Nego da shvatimo sv. Misu i da je s razumijevanjem i s užitkom pratimo, moramo se prije na nju pripraviti. Zato i izlazi naš listić, da se svake subote na večer pripravimo na sutrašnju sv. Misu. Pregledajte, kršćani, promjenljive dijelove današnje sv. Mise, pa ne ćete puno razumjeti, i ako nijesu posebno teški. A dajte da vas malo uvedem u njihov smisao, pa ćete i sami uvidjeteti, kako su lijepi i puni milosti pojedini dijelovi te kako su međusobno u lijepoj vezi. Počnimo s evanđeljem, koje je redovito glavno čitanje i glavni dio promjenlijvih dijelova svake sv. Mise.

1. PRILIKE O VELIKOJ VEČERI.

Spasitelj je najradije govorio u pričama, da bi tako što lakše puk i njegovi učenici shvatili visoke istine o Božjem kraljevstvu. Što je Spasitelj činio, dok je živio na zemlji, to čini i sada po svojoj Crkvi, da tako uči narode do konca svijeta.

Prilika je tako jednostavna. Govori o nekom bogatašu, koji je svojim sugrađanima pripravio veliku večeru. Kad je bilo sve spravno, po sluzi ih svome pozove. Ali uzvanici ne htjedoše doći te se izgovoriše jedan na jedan, drugi na drugi način. Jedan je kupio zaselak, drugi pet jarama volova, treći se je oženio. U jednu riječ, nijesu došli. Nije čudo da se je domaćin našao uvrijeđen i da se radi toga rasrdio. Zar se onda zaludu trudio i zaludu sve potrošio? Ne, kad nijesu htjeli odlični građani, a on pošalje po sve siromahe,

slabe, slijepe i hrome. Ovi dođoše, ali se još nije ispunila svečana dvorana. Zato domaćin pošalje slugu i van grada, na putove i među ograde i pozove sve putnike, tuđince i skitalice, da se napunila kuća. Tako prilika.

Što je htio Spasitelj s ovim da reče? Gozba je spasenje koje je Bog velikim trudom pripravio ljudima. Sva sredstva milosti, sveti sakramenti, sveta Misa i sve ostalo što nam pruža sv. Crkva, sve je to kao raskošna gozba, na koju su pozvani svi ljudi. Tri su zapravo vrsti pozvanika: građani, gradski prosjaci i stranci izvan grada. Koji su to? Građani su Židovi. Spasitelj je došao u židovsku zemlju i najprije je svoje zemljake pozvao da Ga prime i uživaju kao Mesiju, i u prvom je redu pozvao sve odlične, velike svećenike, farizeje i pismoznance. Ali ovi se ne odazvaše. Oni odbaciše tako siromašnog i skromnog Spasitelja, koji im je imao da donese samo duhovna dobra. Tada se je Spasitelj obratio k malenima i siromašnima u židovskoj zemlji, otišao je u Galileju i tamo navijestao svoje evanđelje. I gle, siromašni ribari, prezreni carinici i grješna Magdalena postadoše Njegovi učenici. To su oni prosjaci i uzeti iz priče. A kako je bilo još mjesta u dvorani, Isus pošalje svoje apostole i njihove nasljednike van grada, t. j. k poganima da i njih pozovu na svečanu gozbu u sv. Crkvi. Radosna srca dođoše jadni pogani i milijoni postadoše dobri kršćani i djeca Božja. Spasitelj je dakle u ovoj priči prorekao, kako će Bog odbaciti, radi njihove krivnje, ohole i site Židove, a kako će pozvati pogane u svoje kraljevstvo.

Što pak hoće sv. Crkva da nam s ovom pričom reče? Prije svega hoće da nas sjeti, da i mi pripadamo trećoj skupini. Mi smo pozvani od poganstva u Božje svijetlo i kraljevstvo, pozvani smo da kao Božji gosti uživamo u Njegovoj Crkvi sve što nam je Bog pripravio. Koja li sreća! A i koja zahvalnost mora da obuzme naše srce! Mnogi misle, da je samo po sebi razumljivo što su se rodili i odgojili u sv. katoličkoj Crkvi, kao da je tako moralo da bude. A krivo misle. Još gore je, što mnogi misle, da Bogu čine uslugu, kad vrše Božje zapovijedi, kad idu u crkvu i kad primaju sv. sakramente. Posve krivo, jer su to sve samo velika dobročinstva Božja prema nama. Nijesi ti, kršćanine, odabrao kršćanstvo, već je Bog odabrao tebe, odabrao te između tisuća. To dobročinstvo moraš visoko cijeniti, za nj zahvalan biti i u djelo provađati!

To je glavna misao Spasiteljeva i sv. Crkve. Nego Isus ne govori bez uzroka u ovoj priči upravo o gozbi. Ako hoće da s gozbom usporedi čitavo djelo otkupljenja i sve ustanove sv. Crkve, ipak u

prvom redu misli na presv. Euharistiju, tu svetu gozbu na kojoj daje ljudima da blaguju Njegovo Tijelo i Njegovu Krv. Zato ovo evanđelje tako lijepo odgovara ovoj nedjelji u osmini Tijelova. Gledajte, kršćani, slika iz priče postaje u sv. Misi zbiljom. U crkvu ulazimo kao u kuću Božju, gdje smo doista Božji gosti. U crkvi je već prostrt stol, na koji nas poziva Isus kao domaćin; da nam preko sv. Mise dade u sv. pričesti svoje Tijelo za hranu i svoju Krv za piće. A u sv. Misi je uključeno i cijelo djelo otkupljenja. Recite, kršćani, sami, ne obistinjuje li se ova prilika na najdivniji način svake nedjelje u vašoj župskoj crkvi?

Božja nas ljubav poziva. Nezahvalno, ludo i štetno bi bilo, kad se ne bismo odazvali svi do jednoga!

2. POSLANICA O LJUBAVI PREMA BLIŽNJEMU.

Od evanđelja hajdemo k poslanici, koju piše sv. Ivan, evanđelista i Isusov ljubimac. Već unaprijed možemo znati, da će nam učenik ljubavi govoriti o ljubavi. I doista, pročitajte je, sve govori o ljubavi prema bližnjemu. Pogledajmo je malo potanje!

Odmah u početku nam kaže, da se ne smijemo čuditi, ako nas svijet mrzi. Svijet je u potpunoj suprotnosti s nama, Božjom djecom. Svijet ne može da nas trpi, jer pravi je kršćanski život neprestana opomena zlima, ispit i grižnja savjesti. Zato ne čudimo se i ne žalostimo se što nas svijet mrzi, već radije budimo ponosni, jer smo preneseni iz smrti u život. Dok je čovjek daleko od Krista, koji je naš život, dok čovjek nije kršten, nalazi se zapravo u duhovnoj smrti. Po sv. krstu dobivamo vječni život, Božanski život, život milosti, postajemo dionici Kristova života, Krist živi u nama. To je najveća sreća! Ali taj je Božanski život u nama sakriven, tjelesnim se očima ne vidi. Ipak ima jedan vanjski znak, po kojemu se poznaje, da smo djeca Božja. Taj je vanjski znak: »jer ljubimo braću«, dakle bratska ljubav. Ko ne ljubi bližnjega, ko dapače čovjeka mrzi, taj nije pravi kršćanin, taj je još uvijek u tami duhovne smrti. Čujte sv. Ivana: »Ko ne ljubi, ostaje u smrti«. Ne hvata li vas strah, kršćani? Ali sv. Ivan ide dalje: »Svaki koji mrzi brata svojega, ubojica je; a znate, da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga vječnoga života.« Kako dakle oštro osuđuje apostol mržnju i svaku neljubežljivost! Kad je tako, kršćani, onda ljubimo sve ljude oko sebe mišlju, riječju i djelom, jer ćemo samo onda biti kršćani!

Ali sv. Ivan ne će samo da nas straši, on želi da nas i osokoli. Protivno od mržnje je ljubav. Mržnjom se ubija brata, kao što je učinio Kain. Ali zato ljubav daje i svoj vlastiti život za bližnjega.

Tu nam sv. Ivan spominje uzvišeni primjer i uzor: S p a s i t e l j a I s u s a K r i s t a, koji je iz ljubavi dao svoj život za nas. Tim je Isus pružio najjači dokaz svoje ljubavi, kako je i sam rekao: »Niko nema veće ljubavi od onoga koji da život svoj za prijatelje svoje.« Naravski, to je najveće ali nije jedino mjerilo ljubavi. Dapače, rijetko ćemo kada doći u takvu prigodu da će trebati i život svoj dati za bližnjega. Zato i kaže poslanica: ako ne žrtvuješ život svoj, a ti barem daj potrebnom bratu od svoga imanja, koje mnogo manje vrijedi nego li život. Zato i svršava sv. Ivan tako ljubeznivo: »S i n c i m o j i, n e l j u b i m o r i j e č j u n i j e z i k o m, n e g o d j e l o m i i s t i n o m.« Tako tačno je označio sv. Ivan našu sv. vjeru i život po njoj. Zahvalimo Bogu i nastojmo, da nam ne bude uzaludno čitanje ove poslanice.

Evanđelje nam govori, kako B o g n a s l j u b i, a poslanica nas potiče d a m i l j u b i m o s v o g b l i ž n j e g a i tako da uzvratimo Bogu ljubav za ljubav. Kad ljubimo bližnjega, ljubimo i Boga, jer u bližnjemu ljubimo Boga.

3. OSTALI DIJELOVI SV. MISE.

Još ćemo pogledati manje promjenljive dijelove sv. Mise: pjesme i molitve. Potražite p o č e t n u p j e s m u. Kako uprav odgovara evanđelju i poslanici: Bog me je oslobodio od smrti i pozvao me u kršćanstvo, jer me ljubi. Zato i ja obećajem: »L j u b i t ć u T e, G o s p o d i n e, kreposti moja . . !« Znate li, ko je prvi ovako pjevao? Prorok i kralj David i to pri koncu svog života, u kojemu je toliko pretrpio i toliko puta osjetio Božju pomoć i zaštitu. Položimo, kršćani, u ta dva retka svu ljubav i zahvalnost što je dugujemo Bogu. — Evanđelje, poslanica i početna pjesma govore o ljubavi, pa o čemu će drugome i glavna, p o č e t n a m o l i t v a? U njoj stoji, da moramo B o g a l j u b i t i i B o g a s e b o j a t i. Jedno bez drugoga ne vrijedi. Što vrijedi, ako kažemo da ljubimo Boga, a prema Njemu nemamo ni toliko poštovanja da vršimo ono što je Bog strogo zapovjedio? Kršćanstvo nije vjera straha, ali za pravi kršćanski život potreban je i strah Božji, on je dapače jedan od darova Duha Svetoga. U molitvi se još naglasuje, da naša ljubav mora da bude trajna, inače nije prava. Što vrijedi, ako se danas rastapamo od ljubavi prema Bogu, a sutra najbezobraznije kršimo Njegove zapovijedi? A sami od sebe ne možemo da imamo tu prvu i trajnu ljubav, ona je milost koju Bog daje, i mi Ga za nju molimo. Drugi nas dio molitve uvjerava, da Bog ne će ostaviti one koje je jedamput utvrdio u svojoj ljubavi. Bog će nas dakle voditi, na Njegovu milost možemo sigurno računati, samo ako m i

h o ć e m o. Vidite, kršćani, kako kratka molitva, a koliko je lijepih i važnih misli u njoj. Tako moli Crkva. Upozoravam vas i na ostale lijepe i duboke molitve ovih nedjelja po Duhovima. — Druga početna, prikazna i popričesna m o l i t v a j e o d T i j e l o v a, jer smo u osmini tog blagdana. Radi toga je i s l a v o s p j e v kao na Tijelovo, a isto radi toga je danas b o j a c r k v e n o g r u h a b i j e l a (a inače je u sve nedjelje po Duhovima, kako smo već rekli, zelena). — Na koncu još p r i k a z n a m o l i t v a, u kojoj su tako lijepo istaknuta dva glavna učinka sv. Mise i sv. pričesti: »neka nas očisti . . . i neka nas iz dana u dan prenosi u djelovanje nebeskoga života.« Svaka je sv. Misa dakle kao nova stepenica, kojom se s jedne strane dižemo iz blata grijeha, a s druge strane kojom se sve više penjemo put neba. Sretan onaj kome je sv. Misa ljestva u nebo!

Zar ne, kršćani, tek sada shvaćamo pravo današnju sv. Misu? Kako je lijepo što razumiješ sv. Misu. (Zahvali Bogu za ovaj dar i upoznaj druge s njime!) Kao zlatna nit proteže se l j u b a v kroz sve dijelove današnje Mise: neizmjerna ljubav Božja prema nama, naša djelotvorna ljubav prema bližnjemu te naša prava i trajna ljubav prema Bogu. Nemamo mjesta, a i ne treba, kršćani, da još što pišemo za naš život preko ove sedmice. N e k n a s k r o z o v u s e d m i c u, u osmini Tijelova i ususret blagdanu Srca Isusova, v o d i o v a t r o s t r u k a l j u b a v, koja je konačno jedna te ista l j u b a v!

Sv. Misa II nedjelje po Duhovima.

Boja crkvenog ruha: bijela.
U Rimu zbor kod sv. Petra.

I. dio: PRIPRAVA.

1) PRISTUPNE MOLITVE I PJESME.

Pred oltarom se misnik prekriži (učini to, kršćanine, i ti kadgod vidiš ovdje znak †), a onda moli naizmjence s poslužnikom, koji zastupa puk:

Sacerdos: † In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.	Misnik: † U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.
Introíbo ad altáre Dei.	Pristupit ću k oltaru Božjem.
Minister: Ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.	Poslužnik: K Bogu koji razveseljuje mladost moju.
Ps. 42. - S. Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érue me.	M. Sudi mi, Bože, i rasudi parnicu moju s bezbožnim svijetom: oslobodi me od opaka i lukava čovjeka.
M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?	P. Jer si Ti, Bože, jakost moja: zašto si me dakle odbacio? Zašto idem tužan kad me muči neprijatelj?
S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.	M. Pošlji svjetlost svoju i istinu svoju: nek me one vode i dovedu na svetu goru Tvoju i u šatore Tvoje!
M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.	P. I pristupit ću k oltaru Božjem, k Bogu koji razveseljuje mladost moju.
S. Confitébor Tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?	M. Slavit ću Te uz kitaru, Bože, Bože moj: zašto si žalosna, dušo moja, i zašto me smućuješ?
M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.	P. Ufaj se u Boga, jer ću Ga još slaviti: On je spasenje moje i Bog moj.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.	M. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in saécula saeculórum. Amen.	P. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.
S. Introíbo ad altáre Dei.	M. Pristupit ću k oltaru Božjem.
M. Ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.	P. K Bogu koji razveseljuje mladost moju.
S. † Adjutórium nostrum in nómine Dómini.	M. † Pomoć naša u imenu Gospodina.
M. Qui fecit coelum et terram.	P. Koji stvori nebo i zemlju.
S. Confíteor Deo omnipoténti... ómnibus sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi... Ideo precor... omnes sanctos et vos, fratres, oráre pro me...	M. Ispovijedam se Bogu svemogućemu .... svima svetima i vama, braćo, da sam sagriješio... Zato molim... sve svete i vas, braćo, da se molite za me...
M. Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam.	P. Smilovao ti se svemogući Bog, otpustio ti grijehe tvoje i priveo te u život vječni.
S. Amen.	M. Amen.
M. Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos et te, pater, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.	P. Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji vazda Djevici, blaženom Mihovilu Arkanđelu, blaženom Ivanu Krstitelju, svetim apostolima Petru i Pavlu, svima svetima i tebi, oče, da sam sagriješio mnogo mišlju, riječju i djelom: (triput se udari u prsi) moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh. Zato molim blaženu Mariju vazda Djevicu, blaženoga Mihovila Arkanđela, blaženoga Ivana Krstitelja, svete apostole Petra i Pavla, sve svete i tebe, oče, da se moliš za me pred Gospodinom Bogom našim.

S. Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam.

M. Amen.

S. † Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

M. Amen.

S. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

M. Et plebs tua laetábitur in te.

S. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

M. Et salutáre tuum da nobis.

S. Dómine, exáudi oratiónem meam.

M. Et clamor meus ad te véniat.

S. Dóminus vobíscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

M. Smilovao vam se svemogući Bog, otpustio vam grijehe vaše i priveo vas u život vječni.

P. Amen.

M. † Oproštenje, odriješenje i otpuštenje grijeha naših podao nam svemogući i milosrdni Gospodin.

P. Amen.

M. Bože, obazri se na nas i oživit ćeš nas.

P. I puk će se Tvoj veseliti u Tebi.

M. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje.

P. I spasenje svoje daj nam.

M. Gospodine, usliši molitvu moju.

P I vapaj moj k Tebi da dođe.

M. Gospodin s vama.

P I s duhom tvojim.

M. Pomolimo se.

Ulazeci k oltaru misnik tiho moli:

Ukloni od nas, molimo, Gospodine, opačine naše, da čistim srcem budemo dostojni ući u svetinju nad svetinjama. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo Te, Gospodine, da se dostojiš po zaslugama svetih Tvojih, kojih se moći ovdje nalaze (cjeliva oltar), **oprostiti sve grijehe moje. Amen.**

Ide na stranu poslanice, prekriži se i čita:

INTROITUS.

† Factus est Dóminus protéctor meus, et edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam vóluit me.

POČETNA PJESMA.

† Gospodin bi zaštitnik moj i izvede me na širinu; spase me, jer me l j u b i.

Ps. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio et nunc et semper et in saecula saeculórum. Amen.

Ps. L j u b i t ću Te, Gospodine, krepostі moja; Gospodin je tvrđava moja i utočište moje i izbavitelj moj.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i na vijeke vjekova. Amen.

Ponavlja se do psalma, pa na sredini oltara govori misnik naizmjence s poslužnikom:

S. Kýrie, eleison.
M. Kýrie, eleison.
S. Kýrie, eleison.
M. Christe, eleison.
S. Christe, eleison.
M. Christe, eleison.
S. Kýrie, eleison.
M. Kýrie, eleison.
S. Kýrie, eleison.

M. Gospodine, smiluj se.
P. Gospodine, smiluj se.
M. Gospodine, smiluj se.
P. Kriste, smiluj se.
M. Kriste, smiluj se.
P. Kriste, smiluj se.
M. Gospodine, smiluj se.
P. Gospodine, smiluj se.
M. Gospodine, smiluj se.

G l ó r i a in excélsis D e o. Et in terra pax homínibus bonae voluntátis. Laudámus te. Benedícimus Te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex coeléstis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. † Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

S l a v a B o g u n a v i s i n i / i na zemlji mir ljudima dobre volje. / Hvalimo Te. / Blagosivamo Te. / Klanjamo Ti se. / Slavimo Te. / Zahvaljujemo Ti radi velike slave Tvoje. / Gospodine Bože, Kralju nebeski, Bože, Oče svemogući. / Gospodine Sine jedinorođeni, Isuse Kriste. / Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Oca. / Koji uzimaš grijehe svijeta, smiluj se nama. / Koji uzimaš grijehe svijeta, primi našu molitvu. / Koji sjediš o desnu Oca, smiluj se nama. / Jer Ti si jedini Svet. / Ti si jedini Gospodin. / Ti jedini Svevišnji, Isuse Kriste. / † Sa Svetim Duhom u slavi Boga Oca. Amen.

Misnik cjeliva oltar, okrene se k puku te ga pozdravi:

S. Dóminus vobíscum. | M. Gospodin s vama.
M. Et cum spiritu tuo. | P. I s duhom tvojim.

Na strani poslanice čita:

COLLECTA. ❈ POČETNA MOLITVA.

Orémus. Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpetuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditate tuae dilectiónis instítuis. Per Dóminium nostrum Jesum Christum, Fílium, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

M. Amen.

Pomolimo se! Učini, Gospodine, da se Tvojega svetoga Imena b o j i m o i ujedno ga trajno l j u b i m o: jer nikada ne prestaješ upravljati one koje u svojoj l j u b a v i utvrđuješ. Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

Orémus. Deus, qui nobis sub Sacrámento mirábili passiónis tuae memóriam reliquisti: tríbue, quaesumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria veneràri; ut redemptiónis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum.

M. Amen.

Pomolimo se: Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti s v e t a o t a j s t v a t i j e l a i k r v i T v o j e, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja Tvojega. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

❈ ČITANJE POSLANICE blaženoga Ivana apostola (I 3,13—18).

Predragi! Nemojte se čuditi, ako vas svijet mrzi. Mi znamo da smo preneseni iz smrti u život, jer ljubimo braću. K o n e l j u b i, o s t a j e u s m r t i; svaki koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate, da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga vječnoga života. Po tom smo u p o z n a l i l j u b a v B o ž j u, što je On za nas život svoj položio; i mi smo dužni za braću život polagati. Koji ima dobara ovoga svijeta, i vidi brata svoga u nevolji, i zatvori mu srce svoje, kako ostaje ljubav Božja u njemu? Sinci moji, n e l j u b i m o r i j e č j u n i j e z i k o m, n e g o d j e l o m i i s t i n o m.

M. Deo grátias. | P. Bogu hvala.

GRADUALE. ❈ PJESMA IZA POSLANICE.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, et exaudivit me. Dómine, líbera ánimam meam a lábris iníquis, et a lingua dolosa.

Ka Gospodinu u nevolji zavapih i usliši me. Gospodine, oslobodi dušu moju od usana opakih i od jezika zlobna.

Allelúja, allelúja. Dómine Deus meus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me, Alleluja.

Aleluja, aleluja. Gospodine, Bože moj, u Tebe sam se ufao, spasi me od svih koji me progone, i izbavi me. Aleluja.

Misnik prelazi na sredinu oltara i duboko sagnut tiho moli:

Očisti srce moje i usne moje, svemogući Bože: kako si usne Izaije proroka očistio ražarenim ugljenom, tako se dostoj mene blagim milosrđem svojim očistiti, da uzmognem dostojno navijestiti sveto evanđelje Tvoje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Dostoj se, Gospodine, blagosloviti! Neka bude Gospodin u srcu mojemu i na usnama mojim da dostojno i prikladno navijestim Tvoje evanđelje. Amen.

Misnik ide na drugu stranu i čita evanđelje, a vjernici stoje uspravno:

S. Dóminus vobíscum. | M. Gospodin s vama.
M. Et cum spiritu tuo. | P. I s duhom tvojim.

† SEQUENTIA S.ti EVANGELII ❈ † SLIJEDI SV. EVANĐELJE

secundum Lucam (14, 16-24). | po Luki (14, 16-24).
M. Gloria, tibi, Dómine. | P. Slava Tebi, Gospodine.

U ono vrijeme reče Isus farizejima ovu priču: Neki čovjek pripravi veliku večeru i pozva mnoge. I kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svoga da kaže pozvanima, neka dođu jer da je već sve spravno. I počeše se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: kupio sam zaselak, i valja mi ići da ga vidim; molim te, opravdaj me. A drugi reče: Kupio sam pet jarama volova, idem da ih kušam; molim te, opravdaj me. I treći reče: Oženio sam se, i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga, javi to gospodaru svome. Tada se rasrdi domaćin i reče služí svome: Idi brzo na trgove i ulice gradske i dovedi ovamo siromahe i slabe i slijepe i hrome. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je, kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar sluzi: Izidi na putove i među ograde, te siluj neka dođu, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da nijedan od onih ljudi, koji su bili pozvani, ne će okusiti večere moje.

M. Laus tibi, Christe. | P. Hvala tebi, Kriste.

Iza evanđelja redovito slijedi

PROPOVIJED.

Bez nje ti, kršćanine, ne bi smjela proći nedjelja. A slušaj je kao tumačenje riječi Božje i svakako učini barem jednu dobru odluku za danas i za ovu sedmicu.

CREDO.	VJEROVANJE.
Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem coeli et terrae, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salutem descéndit de coelis. Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex Maria Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto passus et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in coelum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locutus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. † Et vitam ventúri saeculi. Amen.	Vjerujem u jednoga Boga, / Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje, svega vidljivoga i nevidljivoga / i u jednoga Gospodina Isusa Krista, jedinorođenog Sina Božjega. / Koji je od Oca rođen prije svih vjekova. / Bog od Boga, svijetlo od svijetla, pravi Bog od pravog Boga. / Rođen, ne stvoren, jednobitan s Ocem i po kojemu je sve učinjeno. / Koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sašao s neba. / (Ovdje pokleknemo.) I utjelovio se po Duhu Svetom iz Marije Djevice i postao čovjekom. / Raspet također za nas, mučen pod Poncijem Pilatom i pokopan. / I uskrsnuo treći dan, kako svjedoči sveto Pismo. / I uzašao na nebo, sjedi o desnu Oca. / I opet će doći sa slavom suditi žive i mrtve, i njegovu kraljevstvu neće biti konca. / I u Duha Svetoga, Gospodina koji daje život i izlazi od Oca i Sina. / Koji se s Ocem i Sinom skupa časti i slavi, koji je govorio po prorocima. / Vjerujem u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu. / Priznajem jedno krštenje za oproštenje grijeha. / I očekujem uskrsnuće mrtvih. / † I život budućega vijeka. Amen.

II. dio: PRIKAZANJE

Misnik cjeluje oltar, okrene se k puku te ga pozdravi:

S. Dóminus vobíscum.	M. Gospodin s vama.
M. Et cum spiritu tuo.	P. I s duhom tvojim.
S. Oremus.	M Pomolimo se.
OFFERTORIUM.	PRIKAZNA PJESMA.
Dómine, convértere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.	Gospodine, obrni se i izbavi dušu moju; spasi me poradi milosrđa svoga.

PRINOS KRUHA I VINA.

Misnik otkrije kalež, uzdigne pliticu s hostijom i moli:

Primi, sveti Oče, svemogući vječni Bože, ovaj neokaljan prinos koji ja, nevrijedni sluga Tvoj, prinosim Tebi, živomu i pravomu Bogu svojemu, za nebrojene grijehe i uvrede i nemarnosti svoje i za sve prisutne, a i za sve vjerne kršćane žive i mrtve: da meni i njima bude na spasenje u život vječni. Amen.

Na strani poslanice ulijeva vino u kalež, pa blagoslovi i dodaje nekoliko kapi vode moleći:

Bože, koji si dostojanstvo ljudske naravi divno stvorio i još ga divnije obnovio, daj da po tajni ove vode i vina postanemo dionici Božanske naravi onoga koji se je udostojao biti dionikom naše ljudske naravi, Isus Krist, Sin Tvoj, Gospodin naš, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.

Opet u sredini oltara uzdigne kalež s vinom i moli:

Prinosimo Ti, Gospodine, kalež spasenja moleći blagost Tvoju, da s ugodnim mirisom uzađe pred lice Božanskog veličanstva Tvoga za spasenje naše i svega svijeta. Amen.

Pokrivši kalež misnik prignut moli:

Primi, Gospodine, nas duhom ponizne i srcem skrušene; i takva nek bude žrtva naša danas pred licem Tvojim, da Ti bude mila, Gospodine Bože!

Onda blagoslovi prikazane darove:

Dođi, Posvetitelju, svemogući vječni Bože, i blagoslovi ovaj prinos pripravljen svetom imenu Tvojemu!

Na strani poslanice misnik umivajući ruke govori (ps. 25):

Umivam u nevinosti ruke svoje, dok obilazim oltar Tvoj, Gospodine. Da glasno Tebe hvalim i pripovijedam sva čudesa Tvoja. Gospodine, zavolio sam krasotu doma Tvojega i mjesto gdje prebiva slava Tvoja. Ne daj, o Bože, da pogine s bezbožnima duša moja, i život moj s krvopijama. Na rukama su njihovim zločinstva, i desnica im je puna mita. A ja hodam u nevinosti, izbavi me i smiluj se meni. Noga je moja na pravom putu, u skupštinama ću Te blagosivati, Gospodine. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

Na sredini oltara sagnut moli:

Primi, sveto Trojstvo, ovaj prinos što Ti ga prikazujemo na spomen muke, uskrsnuća i uzašašća Isusa Krista Gospodina našega i na čast blažene Marije vazda Djevice i blaženoga Ivana Krstitelja i svetih apostola Petra i Pavla i ovih i svih svetih; neka njima bude na čast, a nama na spasenje, i neka se dostoje zagovarati nas na nebu oni kojih se mi spominjemo na zemlji. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Misnik cjeliva oltar, okrene se k puku i poziva ga:

S. **O r á t e, f r a t r e s : ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.**	M. **M o l i t e, b r a ć o, da moja i vaša žrtva bude prijatna Bogu Ocu svemogućemu.**

Poslužnik u ime puka odgovori:

M. **Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis ad láudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiae suae sanctae.**	P. **Neka primi Gospodin žrtvu iz ruku tvojih na hvalu i slavu imena svojega, a na korist našu i svekolike svete Crkve svoje.**

Misnik tiho odgovori: Amen, i onda tiho moli:

SECRETA. * PRIKAZNA MOLITVA.

Neka nas, Gospodine, očisti prinos koji će se namijeniti Imenu Tvojemu i neka nas iz dana u dan prenosi u djelovanje nebeskoga života. Po Gospodinu našem . . .

Molimo, Gospodine, Crkvi svojoj milostivo podaj darove jedinstva i mira, koji su otajstveno označeni pod prikazanim darovima. Po Gospodinu našemu Isusu Kristu . . .

Zadnje riječi ove molitve govori na glas.

III dio: POSVEĆENJE.

PRAEFATIO.	SLAVOSPJEV.
S. Per ómnia sáecula saeculórum.	**M. Po sve vijeke vjekova.**
M. Amen.	**P. Amen.**
S. Dóminus vobíscum.	**M. Gospodin s vama.**
M. Et cum spiritu tuo.	**P. I s duhom tvojim.**
S. Sursum corda.	**M. Gore srca.**
M. Habémus ad Dóminum.	**P. Imamo ih kod Gospodina.**
S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.	**M. Zahvalimo Gospodinu Bogu našemu.**
M. Dignum et justum est.	**P. Dostojno je i pravedno.**
S. Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Quia per incarnáti Verbi mystérium nova mentis nostrae óculis lux tuae claritátis infúlsit: ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus cumque omni milítia caeléstis exércitus hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes:	**M. Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svuda zahvaljujemo Tebi, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože: Jer je po otajstvu utjelovljene Riječi očima našeg razuma zasjalo novo svijetlo Tvoje sjajnosti, te nas Bog, dok Ga u vidljivom obličju spoznavamo, priteže da ljubimo i nevidljive stvari. I zato s anđelima i arhanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svim silama nebeske vojske pjesan slave Tvoje pjevamo bez prestanka govoreći:**
S a n c t u s, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. † Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.	**S v e t, svet, svet Gospodin Bog nad četama. Puna su nebesa i zemlja slave Tvoje. Hosana u visini. † Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. Hosana u visini.**

Molitva za Crkvu.

Tebe dakle, preblagi Oče, ponizno molimo i prosimo po Isusu Kristu, Sinu Tvojemu, Gospodinu našemu, da primiš i blagosloviš ove darove, ove poklone, ove svete neokaljane prinose što Ti ih prikazujemo, prije svega za svetu Tvoju Crkvu katoličku, da je se dostojiš po svemu svijetu umiriti, čuvati, ujediniti i upravljati, zajedno sa slugom svojim Papom našim Pijom i s biskupom našim .. i sa svim pravovjernima i priznavaocima katoličke i apostolske vjere.

Spomen živih.

Spomeni se, Gospodine, slugâ i službenicâ svojih .... (sjetimo se živih za koje želimo posebno moliti) i svih prisutnih, kojih Ti poznaješ vjeru i znaš bogoljubnost, za koje Ti prinosimo ili koji Ti prinose ovu žrtvu hvale za sebe i za sve svoje, za otkupljenje duša svojih i za spasenje i zdravlje svoje, i prikazuju svoje želje Tebi, Bogu vječnomu, živomu i pravomu.

U zajednici sa svetima.

Prinosimo Ti ih u zajednici slaveći najprije spomen slavne vazda Djevice Marije, Majke Boga i Gospodina našega Isusa Krista, pa i blaženih apostola i mučenika Tvojih: Petra i Pavla, Andrije, Jakova, Ivana, Tome, Jakova, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Šimuna i Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovre, Krizogona, Ivana i Pavla, Kuzme i Damjana i svih svetaca Tvojih. Po njihovim nam zaslugama i molitvama podaj da nas u svemu zakriljuje Tvoja zaštita. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Držeći ruke nad darovima moli:

Ovaj dakle prinos nas slugu Tvojih, a i cijele obitelji svoje, molimo, Gospodine, umilostivljen primi i za one koje si se udostojao preporoditi vodom i Duhom Svetim udijelivši im oproštenje sviju grijeha, te naše dane vodi u svojem miru i daj da se izbavimo od vječnog osuđenja, a da se pribrojimo stadu izabranika Tvojih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Blagosivajući darove:

Udostoj se, molimo Te, Bože, učiniti ovaj prinos u svemu blagoslovljen, primljen, odobren, duhovan i prijatan, da nam postane tijelo i krv preljubljenog Sina Tvojega, Gospodina našega Isusa Krista.

PRETVORBA KRUHA I VINA.

Koji uoči svoje muke uze kruh u svete i časne ruke svoje, i podignuvši oči prema nebu k Tebi, Bogu Ocu svojemu svemogućemu, zahvali Ti, blagoslovi, prelomi i dade učenicima svojim govoreći: Uzmite i jedite od ovoga svi, jer

OVO JE TIJELO MOJE.

(Sada tri puta zvoni. Poklonimo se Isusu, pogledajmo sv. hostiju što je misnik diže, i sa sv. Tomom recimo: »Gospodine moj i Bože moj!« 7 godina i 7 četrdesetica oproštenja. — Tako učinimo i kod podizanja kaleža.)

Tako isto po večeri uze i ovaj preslavni kalež u svete i časne ruke svoje, iznova Ti zahvali, blagoslovi i dade učenicima svojim govoreći: Uzmite i pijte iz njega svi, jer

OVO JE KALEŽ KRVI MOJE NOVOGA I VJEČNOGA ZAVJETA, TAJNA VJERE, KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.

Kolikogod puta budete ovo činili, na moju uspomenu činite.

Spominjanje otkupljenja.

Zato spominjući se, Gospodine, mi sluge Tvoje, a i sveti narod Tvoj, blažene muke, kao i uskrsnuća od mrtvih i slavnoga uzašašća na nebo istoga Krista, sina Tvojega, Gospodina našega, prinosimo preslavnom veličanstvu Tvojemu od Tvojih poklona i darova čistu žrtvu, svetu žrtvu, neokaljanu žrtvu, sveti kruh vječnog života i kalež vječnog spasenja.

Na ove žrtvene darove dostoj se svrnuti milostiv i vedar pogled i milo ih primiti, kao što si se dostojao milostivo primiti darove sluge svoga pravednoga Abela i žrtvu patrijarhe našega Abrahama i žrtvu koju Ti prinese veliki svećenik Tvoj Melkisedeh, svetu žrtvu, neokaljan prinos.

Duboko sagnut moli, pa onda cjeliva oltar:

Smjerno Te molimo, svemogući Bože, zapovjedi da ruke anđela Tvoga odnesu ovu žrtvu na uzvišeni oltar Tvoj pred Božansko veličanstvo Tvoje, da se svi koji se od ovoga oltara pričestimo i uzblagujemo presveto tijelo i krv Sina Tvoga, napunimo svakoga nebeskoga blagoslova i milosti. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Spomen mrtvih.

Spomeni se, Gospodine, i slugâ i službenicâ svojih, koji su otišli pred nama sa znamenjem vjere i počivaju u snu mira. (Sjetimo se

naposé svojih dragih pokojnika!) **Udijeli, molimo, Gospodine, njima i svima koji u Kristu počivaju, mjesto rashlade, svjetlosti i mira! Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.**

Molitva za nas.

Nobis quoque peccatoribus... (Govoreći ove riječi na glas misnik se udari u prsi:) **I nama grešnicima, slugama Tvojim, koji se uzdamo u mnoštvo smilovanja Tvojih, dostoj se dati kakav dio i zajednicu s Tvojim svetim apostolima i mučenicima: s Ivanom, Stjepanom, Matijom, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, Felicitom, Perpetuom, Agatom, Lucijom, Agnezom, Cecilijom, Anastazijom, i sa svim svetima svojim. Pusti nas, molimo, u njihovu družbu ne gledajući na zasluge naše, nego samo na Tvoje milosrđe. Po Kristu Gospodinu našem.**

Po kojemu, Gospodine, sva ova dobra vazda stvaraš, posvećuješ, oživljuješ, blagosivlješ i udijeljuješ nama.

Po Njemu i s Njime i u Njemu je Tebi Bogu Ocu svemogućemu u jedinstvu Duha Svetoga, svaka čast i slava! (Nastavi na glas:)

IV. dio: PRIČEST.

PATER NOSTER.	OČE NAŠ I LOMLJENJE KRUHA.
S. **Per ómnia saecula saeculórum.**	M. **Po sve vijeke vjekova.**
M. **Amen.**	P. **Amen.**
S. **Orémus. Praecéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:**	M. **Pomolimo se. Spasonosnim zapovijedima potaknuti i Božanskom naukom poučeni usuđujemo se govoriti:**
Pater noster, qui es in coelis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem.	**Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje, dođi kraljevstvo Tvoje, budi volja Tvoja kako na nebu, tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast.**
M. **Sed líbera nos a malo.**	P. **Nego izbavi nas od zla.**

Misnik odgovori tiho: **Amen** i nastavi:

Izbavi nas, molimo, Gospodine, od svih zala prošlih, sadanjih i budućih, te po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije i blaženih apostola Tvojih Petra i Pavla, Andrije i svih svetih (prekriži se pliticom te ju cjeliva) † **daj milostivo mir dnevima našim, da pomoću milosrđa Tvoga budemo od grijeha vazda slobodni i od svakoga uznemirenja sigurni.**

Po istom Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu Tvomu, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog.

Govoreći ove riječi misnik razlomi hostiju u tri dijela, pa nastavi na glas:

S. **Per ómnia saecula saeculórum.**	M. **Po sve vijeke vjekova.**
M. **Amen.**	P. **Amen.**
S. **Pax Dómini sit semper vobíscum.**	M. **Mir Gospodnji neka bude vazda s vama.**
M. **Et cum spíritu tuo.**	P. **I s duhom tvojim.**

Onda najmanji dio hostije spusti u kalež s riječima:

Ovo miješanje i posvećenje tijela i krvi Gospodina našega Isusa Krista neka bude nama koji ga primamo, za život vječni. Amen.

Udarajući se tri puta u prsi govori na glas:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.	**Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.**
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.	**Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!**
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.	**Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, daruj nam mir!**

Molitva za mir.

Gospodine Isuse Kriste, koji si rekao apostolima svojim: »Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem«, ne gledaj na grijehe moje nego na vjeru Crkve svoje, i dostoj se nju po volji svojoj umiriti i ujediniti. Koji živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Molitve prije pričesti.

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, koji si po volji Očevoj uz sudjelovanje Duha Svetoga smrću svojom oživio svijet, oslo-

bodi me ovim presvetim tijelom i krvlju svojom od svih grijeha mojih i od svakoga zla. Daj mi da se vazda držim zapovijedi Tvojih, i ne dopusti da se ikada odijelim od Tebe. Koji s istim Bogom Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Primanje Tijela Tvoga, Gospodine **Isuse Kriste, koje se ja nedostojan usuđujem blagovati,** neka **mi ne bude na sud i osuđenje, već neka mi po blagosti Tvojoj čuva dušu i tijelo i liječi od grijeha. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.**

PRIČEST MISNIKA I VJERNIKA.

Poklekne, uzme u ruke sv. hostiju i govori:

Kruh ću nebeski uzeti i Ime ću **Gospodnje prizvati.**

Udarajući se u prsi moli na glas tri puta:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.	**Gospodine, nisam dostojan da uniđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja.**

Prekriži se i pričesti se sa sv. Tijelom:

Tijelo Gospodina našega Isusa Krista čuvalo dušu moju za život vječni. Amen.

Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio? Kalež ću spasenja uzeti i Ime ću **Gospodnje prizvati. Hvaleći prizvat ću Gospodina i od svojih ću se neprijatelja osloboditi.**

Prekriži se i pričesti se sa sv. Krvlju:

Krv Gospodina našega Isusa Krista čuvala dušu moju za život život vječni! Amen.

Ako možeš, kršćanine, sad se pričesti! Pobožno prati sv. Misu, pa se možeš pričestiti bez posebnih pripravnih molitava. Vjernici govore: **Ispovijedam se...** a misnik: **Smilovao vam se... † Oproštenje...** (sve kao na početku Mise).

Onda misnik okrenut k puku pokazuje sv. česticu i govori:

S. **Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccáta mundi.**	M. **Evo Jaganjac Božji, evo koji uzima grijehe svijeta.**
Dómine, non sum dignus...	**Gospodine, nisam dostojan...** (tri puta kao gore).
Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam aetérnam. Amen.	**Tijelo Gospodina našega Isusa Krista čuvalo dušu tvoju za život vječni. Amen.**

(Ako ne možeš stvarnim, pričesti se barem duhovnim načinom: pobudi u srcu živu želju da primiš Isusa i Njegovu milost te izmoli pobožno gornje molitve! Bez pričesti je sv. Misa zapravo manjkava.)

Dok ispire kalež vinom i vodom, misnik tiho moli:

Što smo ustima blagovali, Gospodine, daj da čistim srcem primimo i neka nam vremeniti dar bude neprestani lijek.

Tijelo Tvoje, Gospodine, koje sam blagovao, i krv koju sam pio, neka prione uz srce moje; i ne daj da ostane grješna ljaga u meni, koga su okrijepila čista i sveta otajstva. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Pokrivši kalež na strani poslanice čita:

COMMUNIO.	PRIČESNA PJESMA.
Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi.	Pjevat ću Gospodinu koji mi daje dobra, i slavit ću Ime Gospodina višnjega.

Opet na sredini cjeliva oltar, okrene se k puku i pozdravi:

S. **Dóminus vobíscum.**	M. **Gospodin s vama.**
M. **Et cum spíritu tuo.**	P. **I s duhom tvojim.**

Na strani poslanice moli:

POSTCOMMUNIO.	POPRIČESNA MOLITVA.
Orémus. Sumptis munéribus sacris, quaesumus, Dómine: ut frequentatióne mystérii, crescat nostrae salútis efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum.	Pomolimo se! Blagovavši svete darove molimo, Gospodine, da s čestim izvršivanjem otajstva raste učinak našega spasenja. Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.
M. Amen.	P. Amen.
Orémus. Fac nos, quaesumus, Dómine, divinitátis tuae sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi córporis et sánguinis tui temporális percéptio praefigúrat: Qi vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia	Pomolimo se! Učini, molimo Gospodine, da se napunimo vječnim uživanjem Tvojega Božanstva, što ga predoznačuje vremenito primanje dragocjenoga Tijela i Krvi Tvoje. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu

saecula saeculórum.

M. Amen.

Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

* OTPUST I BLAGOSLOV.

Opet na sredini cjeliva oltar, okrene se k puku i pozdravi:

S. Dóminus vobíscum.
M. Et cum spiritu tuo.
S. Ite missa est.
M. Deo gratias.

M. Gospodin s vama.
P. I s duhom tvojim.
M. Idite, Misa je svršila.
P. Bogu hvala.

Prignut moli na sredini oltara:

Neka Ti bude, sv. Trojstvo, ugodan poklon sluge Tvoga i daj daj da žrtva, koju sam ja nedostojan prinio pred veličanstvo Tvoje, bude Tebi prijatna, a meni i svima za koje sam je prinio, neka po milosrđu Tvojem bude korisna. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Cjeliva oltar, digne pogled, pokloni se križu i blagoslovi puk, koji kleči:

S. Benedícat vos omnípotens Deus, † Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
M. Amen.

M. Blagoslovio vas svemogući Bog, † Otac, i Sin, i Duh Sveti.
P. Amen.

* ZADNJE EVANĐELJE.

S. Dóminus vobiscum.
M. Et cum spiritus tuo.

M. Gospodin s vama.
P. I s duhom tvojim.

† SEQUENTIA S.ti EVANGELII secundum Lucam (6, 36-42).
M. Gloria tibi, Dómine.

* † SLIJEDI SV. EVANĐELJE po Luki (6, 36—42).
P. Slava Tebi, Gospodine.

U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Budite milosrdni kao što je i Otac vaš milosrdan. Ne sudite, i ne ćete biti suđeni; ne osuđujte i ne ćete biti osuđeni; opraštajte, i bit će vam oprošteno. Dajte i dat će vam se; mjeru dobru i zbijenu i stresenu prepunu dat će u naručje vaše. Jer kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se odmjeriti. A kaza im i priliku: Zar može slijepac slijepca voditi? ne će li obojica u jamu pasti? Nije učenik nad učiteljem, a svaki će biti savršen, ako bude kao učitelj njegov. A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a gredu u oku svojem ne opažaš? Ili kako možeš reći bratu svojemu: Brate, daj da izvadim trun iz oka tvojega, kad sam ne vidiš grede u oku svomu? Licemjere, izvadi najprije gredu iz oka svoga, pa ćeš onda gledati da izvadiš trun iz oka brata svojega.

M. Deo grátias. | P. Bogu hvala.

Iza tihe sv. Mise mienik s pukom moli tri puta **Zdravo Marijo**, jedampat **Zdravo Kraljice**, jednu molitvu za uzvišenje sv. Crkve i drugu za zagovor sv. Mihovila. Na koncu tri puta reče: **Presveto Srce Isusovo**, a puk odgovori: **Smiluj nam se!**

Rođendan sv. Ivana Krstitelja.

Već u par brojeva nijesmo govorili o našim dragim svecima. Veliki Gospodnji blagdani obuzeli su sve naše misli i zauzeli sav prostor našeg listića. I u ovom broju imamo da govorimo još o važnim stvarima, ali ćemo ipak govorit o sv. Ivanu Krstitelju, koji se slavi u ponedjeljak 24. ov. mjeseca, ne samo jer je to veliki svetac te ga kao takvog i Crkva slavi, već ovaj je blagdan i u tijesnoj vezi s Gospodnjim blagdanima, kao što je i život sv. Ivana u tijesnoj vezi s Isusovim životom.

O rođenju Isusova preteče bilo je već govora u 2. broju našeg listića, a to je i onako više manje poznato, pa ne ćemo ponavljati. Ovdje ćemo naglasiti samo, da mi slavimo rođendan sv. Ivana. Inače druge svece redovito slavimo na dan njihove smrti, jer je to dan njihova rođenja za nebo. O rođendanu ti sveci nijesu bili još sveti, jer su na duši imali istočni grijeh. Samo kod dvaju svetaca pravimo iznimku: kod presv. Bogorodice i kod sv. Ivana Krstitelja. Bl. Djevica Marija bila je, kako je poznato, u prvom času začeća oslobođena od istočnog grijeha, zato ne slavimo samo njezino rođenje (8. rujna), već 9 mjeseci prije rođenja i njezino bezgrešno začeće (8. prosinca). Sv. je Ivan pak bio oslobođen od istočnog grijeha prije rođenja, kad je Bl. Djevica Marija došla k sv. Elizabeti, majci sv. Ivana. Sv. je Ivan Krstitelj dakle bio posvećen prije nego li se je rodio,pa ga sv. Crkva s pravom slavi o njegovu rođendanu.

Po našim se krajevima o blagdanu sv. Ivanu vrši jedan lijepi narodni i vjerski običaj. Na predvečerje blagdana sv. Ivana gore se krijesovi, koje onda preskače vesela mladost i djeca. Ti se krijesovi ponekuda zovu svijetnjaci, a ovaj sv. Ivan zove se sv. Ivan Svijetnjak. Kako je nastao ovaj običaj? Ovaj su običaj poznavali naši pradjedovi, još dok su bili pogani. Oko 24.

lipnja stari su Slaveni slavili pobjedu sunca, jer je tih dana sunce najviše i dan najdulje traje. Tu su pobjedu slavili po svom običaju velebnim krijesovima. Kad su se Slaveni pokrstili, nije nestalo tog lijepog običaja, samo su mu dali kršćansko značenje. Pogani su štovali sunce kao boga, a mi ga kršćani naravski ne štujemo, ali nam je sunce lijep znak duhovnog sunca naših duša, Isusa Krista. Kad se koncem prosinca sunce opet počne da diže, pogani su svetkovali rođenje mladog sunca, a mi kršćani u to doba o Božiću svetkujemo rođenje Sina Božjega. Kad se sada koncem lipnja sunce počinje da spušta sa svoje najviše tačke i dan se počinje da skraćuje, tad mi svetkujemo rođenje Isusova preteče, sv. Ivana. Zašto? Poznato je, da je sv. Ivan došao na svijet 6 mjeseci prije Isusa, a evo, još 6 mjeseci pa ćemo u svetoj badnjoj noći opet slaviti rođenje malog Isusa. Zato smo rekli, da današnji blagdan nije toliko svetački blagdan, već radije blagdan Gospodnji. Ovaj nam blagdan kao prvi glasnik novog Došašća ili adventa javlja: još 6 mjeseci i Božansko će sunce, Isus Krist, opet doći da rasvijetli nebo i zemlju. Krist je sunce, a sv. Ivan je zora, koja javlja sigurni i skori dolazak Božanskog sunca. U tome je sve značenje sv. Ivana i ovog njegovog lijepog blagdana. Crkva gleda uvijek u sv. Ivanu Isusova preteču, kao u crkvenoj godini tako i svakog dana. I kao što ga se Crkva u Došašću sjeća neprestano, tako i svakog dana prije sv. Mise, dakle prije novog dolaska Kristova, pjevamo u pohvalama onu krasnu pjesmu »Blagoslovljen«, koja je ispjevana poslije njegova rođenja. Izmolimo je i mi danas!

Neistraživo bogatstvo presv. Srca Isusova.

Glavni su blagdani crkvene godine završeni. Iza kako smo o Božiću slavili dar Oca, o Uskrsu pobjedu Sina, o Duhovima potvrdu Duha Svetoga, jednim smo se onda blagdanom skupa poklonili presv. Trojstvu. A sve te blagdane slavimo presv. Euharistijom, pa smo se prošlog četvrtka okupili oko presv. oltarskog Sakramenta, središta naše sv. vjere. Nego čovjek hoće uvijek da dođe do dna. Velika nam je dobročinstva Bog iskazao, a mi se kao malena djeca pitamo:zašto? Odgovara nam sv. Ivan: »jer nas je Bog ljubio, jer je Bog ljubav.« Odgovara nam Isus: »Gle ovo Srce, koje je ljude toliko ljubilo, te nije ništa propustilo, nego se iscrpilo i uništilo, samo da im pokaže svoju ljubav.« Odgovara nam sv. Crkva danas kad nas vodi pod križ Isusov, da uđemo u Njegovo

probodeno Srce, žarko ognjište ljubavi, odakle nam je poteklo neistraživo bogatstvo Kristovo.

I. ZNAČENJE POBOŽNOSTI PRESV. SRCU.

Isus nas je otkupio, jer nas je ljubio. Ljubav je sadržaj svega njegovog života, korjen i izvor svih milosti koje nam je dao i koje nam daje. I mi smo ljudi takvi da želimo imati pred sobom, koliko je samo moguće, vidljivi znak svih nevidljivih predmeta. Zato je naš Gospodin govorio u prilikama, zato je sv. sakremente ustanovio kao vidljive znakove nevidljive milosti. Zato nam sam Isus pokazuje na svoje Srce kao na znak svoje ljubavi prema nama. Svakom je narodu srce znak ljubavi, pa i u svakidašnjem životu i govoru označujemo ljubav sa srcem. Kad dakle štujemo presv. Isusovo Srce u prvom redu štujemo Isusovu ljubav prema nama. Nego i samo presv. Srce, kao najdraži dio Isusova Tijela, zaslužuje svako štovanje. Ako na veliki petak padamo na koljena pred sv. križem te mu se klanjamo jer je »na njemu visiò Spasitelj svijeta«, kolikog je štovanja dostojnije Srce, kojim je Isus svu muku proćutio, svu svetu Krv prolio, svu ljubav k Ocu i k nama iskazivao. Presv. Srce Isusovo dakle štujemo i kao oruđe Njegove ljubavi.

Presv. Srce Isusovo nas ljubi, Njegovo je Srce znak i oruđe Njegove ljubavi. Kako ćemo mi štovati tu ljubav? Dvije latinske riječi označuju dvije naše glavne dužnosti prema presv. Srcu: redamare, réparare. Ljubav izaziva ljubav, ljubav se vraća ljubavlju. Svakoj se ljubavi vraća ljubavlju, samo se ljubavi presv. Srca ne odgovara. Iza kako je Isus rekao sv. Margareti, koliko Njegovo Srce ljubi ljude, žalosno je nastavio: »A za uzvrat od veće strane ljudi ne primam drugo van nezahvalnost, koju mi u sakramentu ljubavi pokazuju svojim prezirom, nepristojnošću, svetogrđem i hladnoćom svojom.« Eto, redamare, Isus traži ljubav za ljubav. Sv. Katarina Pezijska trčala je u zanešenju samostanom i vapila: »Ljubav se ne ljubi! Ljubav se ne ljubi!« Danas moramo još opravdanije reći: »Ljubav se mrzi! Ljubav se progoni!« »Svaki će onda prijatelj presv. Srca naknađivati, reparare, tu nezahvalnost i mržnju. Uzvraćanje ljubavi i naknada, dva su glavna obilježja pobožnosti presv. Srca. Tako je rekao Isus, tako nas uči sv. Crkva. Tako shvaćena i tako obavljana pobožnost presv. Srcu ne može da zastrani ni da se izrodi, takva je pobožnost bivstveno kršćanska i posve crkvena. Takvoj se pobožnosti ne moraju i ne smiju postavljati granice, jer je upravo mjera ljubavi Božje da Ga ljubimo bez mjere.

2. KAKO JE NASTAO BLAGDAN PRESV. SRCA?

Sv. Crkva uvijek je štovala Božju ljubav. Svi crkveni blagdani, svi pobožni obredi, jednom riječju, sva dobra djela kršćana, nijesu li samo uzvraćanje ljubavi za ljubav? Kad dakle štujemo presv. Srce kao znak i oruđe ljubavi, štujemo ovu istu ljubav koju su štovali svi pravi kršćani od početka Crkve. Osim toga uvijek je u Crkvi bilo duše koje su otkrivale i slavile veličinu Isusove ljubavi u pojedinostima: u ranjenoj Isusovoj glavi, pogrđenom licu, rastrganim rukama i probodenom boku. Kroz tu ranu doprle su i do Srca, osobito u srednjem vijeku kad je porasla pobožnost prema Isusu kao čovjeku, pa su nastale jaslice, sv. krunica, put križa i slične lijepe pobožnosti. Crkva je u to vrijeme dopustila slike i bratovštine Srca Isusova, a pojedini su krajevi još prije sv. Margarete imali i Misu i blagdan Srca Isusova. Ali da raširi taj blagdan i tu pobožnost, Bog se je kao i za Tijelovo poslužio jednom poniznom redovnicom, koja je samu sebe zvala: »ja bijedno ništa.«

Bilo joj je 26 godina nevina života i treću godinu je već služila Isusu kao redovnica od Pohoda Marijina u Paray-le-Monijalu (kod Lyona u Francuskoj), kad joj se 27. XII. 1673. prvi puta prikaže Isus iz Hostije s otvorenim Srcem na grudima. Poznate su velike objave i velika obećanja koja je Isus preko sv. Margarete dao štovaocima Njegovog presv. Srca. Smrću zadnjeg apostola završila je objava Božja, a dužnost je učeće Crkve samo da čuva, širi i razvija od Boga objavljene istine do smrti zadnjeg apostola, pa tako nije Crkva nikada službeno preuzela privatne objave. Ali zar bismo i najmanje mogli posumnjati u istinitost one, koja je ne samo sveto živjela i umrla, već čiju je svetost Bog potvrdio čudesima, na temelju kojih ju sv. Crkva štuje kao sveticu? Uostalom, sprijeda smo rekli, da je ova pobožnost posve u skladu s evanđeljem i sa svim crkvenim naukom. Zato je i razumljivo da Crkva uzima ovakve povode za nove pobožnosti i blagdane. Kroz ovih 250 godina, usprkos svih neprilika i protivština, u Crkvi su nastale razne ustanove i pojave ove pobožnosti koju su obnovile Crkvu. Veliki je Leon XIII. rekao: »U Srcu je Isusovu sva nada Crkve!« i sav je svijet posvetio presv. Srcu, a u naše je doba Pijo XI. podigao blagdan presv. Srca u red najvećih blagdana pa se slavi u Crkvi jednako kao i Božić.

Blagdan se presv. Srca slavi u petak iza osmine Tijelova. U petak, jer je na veliki petak presv. Srce bilo kopljem probodeno i otvoreno, a odmah iza osmine Tijelova, jer je ovaj blagdan u najužoj vezi sa samim Tijelovom i zapravo njegov nastavak. Predmet jednog i drugog blagdana je Isusova ljubav i uzvraćanje ljubavi,

3. POMIRNA MOLITVA PIJA XI.

Po odredbi sv. Oca Pija XI. na blagdan se presv. Srca Isusova moli po cijelom svijetu nova pomirna molitva. Donosimo je ovdje, jer će mnogima za taj dan služiti, a i zato, jer su u njoj kao u nijednoj drugoj molitvi tako lijepo označene naše dužnosti prema presv. Srcu i u njoj je pobožnost prema presv. Srcu posve praktično shvaćena i razložena. Neka je svaki kršćanin pobožno izmoli i u život provede!

»Premili Isuse, Ti si neizmjerno ljubio ljude, a oni tu Tvoju ljubav tako nezahvalno zaboravljaju, zanemaruju i preziru. Klečeći pred oltarom Tvojim hoćemo evo da Ti iskažemo osobito poštovanje i njime popravimo toliki opaki nemar i uvrede, kojima ljudi odasvud udaraju na ljubezno Srce Tvoje.

Znamo na žalost, da smo se i mi katkad tako nevrijednima pokazali, pa žalimo to s najdubljom boli i molimo milosrđe Tvoje ponajprije za sebe. Spremni smo okajati dragovoljnom pokorom ne samo grijehe, koje smo počinili sami, već i zla djela onih, koji su daleko odlutali s puta spasenja i otvrdnuli u svojoj nevjeri, pa ne će da idu za Tobom vođom i pastirom, ili su pogazili krsni zavjet i odbacili slatki jaram Tvoga zakona.

Sve te žalosne opačine hoćemo da okajavamo. No napose kanimo naknađivati za nečedno i ružno življenje i odijevanje, za tolike zamke što ih stavlja pokvarenost nevinim dušama, za oskvrnjivanje blagdana, za mrske psovke protiv Tebe i Tvojih svetaca, za napadaje na Tvoga namjesnika i svećenstvo, za nemar i strašna svetogrđa kojima se pogrđuje sam Sakramenat Božanske ljubavi, i napokon za javne prestupke narodâ koji se dižu na prava Crkve što si je Ti osnovao, i na njezino učiteljstvo.

O da možemo oprati te opačine krvlju svojom! Međutim da naknadimo za pogrđenu Božansku čast, prinosimo Ti onu zadovoljštinu, što si je negda na križu Ti sam prikazao Ocu i koju obnavljaš svaki dan na oltarima. Tomu pridružujemo pokore Djevice Majke, svih svetaca i pobožnih kršćana. Obećavamo Ti od svega srca, da ćemo grijehe, što smo ih počinili mi i drugi, i nemar za toliku ljubav, koliko bude do nas, s pomoću Tvoje milosti popravljati tvrđom vjerom, čestitim življenjem i točnim vršenjem evanđeoskoga zakona, osobito zakona ljubavi. Obećavamo, da ćemo svim silama sprečavati uvrede, što Ti se nanose, i da ćemo po mogućnosti što više ljudi skloniti da nasljeduju Tebe.

Primi, molimo Te, dobrostivi Isuse, po zagovoru naše pomiriteljice Bl. Djevice Marije, ovu dragovoljnu naknadu i daj nam veliki onaj dar postojanosti, da Te do smrti vjerno slušamo i služi-

mo, pa svi napokon stignemo u onu domovinu, gdje Ti s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.«

4. SV. MISA NA ČAST PRESV. SRCU.

Tako smo duboko obuzeti ljubavlju Isusova Srca, da Ga u Crkvi ne treba ni spominjati, kad nas u početnoj pjesmi poziva da slavimo »misli Srca Njegova.« Koje su to misli? »Da izbavi duše od smrti i da ih nahrani u vrijeme gladi.« Oživiti nas svojom smrću i hraniti nas svojim životom — to je veličanstven nacrt što ga je za ljude Božje srce zamislilo i izvelo. A ipak ljudi nijesu zahvalni za to neizmjerno blago ljubavi, pa Mu u molitvi uz našu odanu pobožnost želimo dati i dostojnu zadovoljštinu. Zapamtimo onu riječ, da je to naša dužnost.

Tako nas sv. Crkva uvodi u blagdan. Sada treba da uronimo u taj ocean ljubavi, ali ko će istražiti Srce Isusovo? Sv. Pavao je prodro do trećega neba, no i za njega je presv. Srce neistražljivo. Zato nas u uzvišenoj poslanici poziva, da »budemo u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni da bismo mogli razumjeti sa svima svetima, koja je širina i dužina i visina i dubina (ljubavi Božje); i (da bismo mogli) poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svako poznanje.« A sve zato, »da se ispunimo svakom puninom Božjom.« Kako veličanstveni vidici! Otkriti ih je moglo samo od Boga vođeno pero. »Dobar je Gospodin«, pjevamo onda iza poslanice; svaki je superlativ preslab i suvišan. A onda nas u evanđelju sv. Ivan vodi pod križ, na kojemu nije bilo dosta Isusu raskriliti ruke da nas zagrli, nagnuti glavu da nas cjeluje, već nam je otvorio svoje srce, a iz njega nam poteče krv i voda. Voda, kojom nas je oprao u sv. krstu; krv, kojom nas hrani i napaja naše duše. Dva najvažnija sakramenta, sakramenat preporođenja i sakramenat življenja, dar su Njegova Srca. Pravo kaže sv. Ivan da se s ovim ispunilo proročanstvo: »Vidjet će, koga su proboli.« Jest, mi vidimo i znamo da je to srce Božje Srce od kojega punine svi mi primismo.

Isusova se žrtva na križu obnavlja sada na našem oltaru. Na Kalvariji se žrtvova Bog, Božansko Srce, a na oltaru se moraju s Njim žrtvovati i Bogu prikazati i srca ljudi. Neka zato za nas ne vrijedi tužaljka, što je Isus pjeva na prikazanju. Pristupimo samo, »da Njegovo otvoreno Srce — kako nas uvjerava slavospjev — to svetište Božanske darežljivosti, izlije na nas potoke milosrđa i milosti; i da ono, što nas nikada ne prestaje žarko ljubiti, postane pobožnima odmaralište a pokajnicima rastvoreno utočište spasenja.« I kad onda pristupimo sv. pričesti — a ko ne će danas pristupiti? — i u sv. pričesti primimo »slatkoću premilog Njegova Srca, napunit će nas Božanskom revnošću, da naviknemo prezirati zemaljsko i ljubiti nebesko.« Neka tako bude!

Sv. Misa na blagdan presv. Srca Isusova.

Boja crkvenog ruha: bijela.

Ova se Misa može redovito da moli i svakog prvog petka u mjesecu.

Sv. Misa moli se istim redom kao u nedjelju, samo mjesto promjenljivih dijelova (označenih sa *) na dotičnim mjestima moli slijedeće:

INTROITUS. *

† Cogitatiónes Cordis ejus in generatióne et generatiónem: ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Ps. Exultáte, justi, in Dómino, rectos decet collaudátio.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

† Cogitatiónis Cordis . . .

POČETNA PJESMA.

† Misli Srca Njegova od pokoljenja do pokoljenja, da izbavi duše njihove od smrti i da ih nahrani u vrijeme gladi.

Ps. Veselite se, pravednici, u Gospodinu: pravednim ljudima pristaje da Ga slave.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

† Misli Srca . . .

COLLECTA. *

Orémus. Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinitos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris; concéde, quaesumus, ut illi devótum pietátis nostrae praestántes obséquium, dignae quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus

POČETNA MOLITVA.

Pomolimo se! Bože, koji se dostojiš milostivo nam darivati neizmjerno blago ljubavi svoje u Srcu Sina svoga, ranjenom našim grijesima, daj, molimo, da prinoseći Mu čast naše odane pobožnosti, izvršimo ujedno i dužnost dostojne zadovoljštine. Po istom Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha

Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.
M. Amen.

Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.
P. Amen.

❊ ČITANJE POSLANICE blaženoga Pavla apostola Efežanima (3, 8—19).

Braćo! Meni najmanjem od sviju svetih, dana je ova milost, da navijestim narodima neistražljivo bogatstvo Kristovo, i da rasvijetlim sve, kako se je ostvarila tajna od vjekova sakrita u Bogu, koji je sve stvorio, da se po Crkvi sad obznani poglavarstvima i vlastima na nebu mnogorazlična mudrost Božja koju izvrši u Kristu Isusu, Gospodinu našemu. U njemu imamo slobodu i pouzdani pristup (k Bogu) po vjeri u Njega. Zato vas molim, da ne klonete duhom zbog nevolja mojih, koje (trpim) za vas: te su slave vaše. Zato prigibam koljena svoja pred Ocem Gospodina našega Isusa Krista, od koga se zove svako očinstvo na nebu i na zemlji, da vam dade po bogatstvu slave svoje, krepošću se ojačati Duhom Njegovim za unutrašnjeg čovjeka, da Krist prebiva po vjeri u srcima vašim te budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni, da biste mogli razumjeti sa svima svetima, koja je širina i dužina i visina i dubina (ljubavi Božje) i poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svako poznanje, da se napunite svakom puninom Božjom.

M. Deo grátias.

P. Bogu hvala.

GRADUALE.

Dulcis et rectus Dóminus, propter hoc legem dabit delinquéntibus in via. Díriget mansuétos in judício, docébit mites vias suas.

Allelúja, allelúja. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja.

❊ PJESMA IZA POSLANICE.

Dobar je i pravedan Gospodin, stoga daje zakon onima koji zalaze s puta. On vodi smjerno pravo, uči blage putovima svojim.

Aleluja, aleluja. Uzmite na se jaram moj i učite se od mene, jer sam blaga i ponizna Srca, i naći ćete mir dušama svojim. Aleluja.

† SEQUENTIA S.ti EVANGELII secundum Joannem (19, 31-37).
M. Gloria tibi, Dómine.

❊ † SLIJEDI SV. EVANĐELJE po Ivanu (19, 31-37).
P. Slava Tebi, Gospodine.

U ono vrijeme, jer bijaše dan priprave (petak), pa da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu — bijaše naime veliki dan ona subota — zamoliše Židovi Pilata, da im se prebiju golijeni i da se skinu. Dođoše dakle vojnici te prvomu prebiše golijeni i drugom što bijaše s njim raspet. A kad dođoše k Isusu i vidješe da je već umro, ne prebiše Mu golijeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori bok Njegov i odmah poteče krv i voda. I koji vidje, svjedoči, i svjedočanstvo je njegovo istinito. I on zna, da govori istinu, da i vi vjerujete. Jer ovo se dogodi, da se ispuni Pismo: ni kost na Njemu neće slomiti. I opet drugo Pismo: Vidjet će, koga su proboli.

M. Laus tibi, Christe.

P. Hvala Tebi, Kriste.

OFFERTORIUM.

Impropérium expectávit Cor meum et misériam, et sustínui qui simul mecum contristarétur et non fuit; consolántem me quaesívi et non invéni.

❊ PRIKAZNA PJESMA.

Moje Srce ne može da čeka nego sramotu i bol; čekao sam, da bi kogod imao smilovanja sa mnom, i ne bi nikoga; da bi me ko utješio, i ne nađoh ga.

SECRETA.

Réspice, quaesumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem: ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per eumdem Dóminum nostrum . . .

❊ PRIKAZNA MOLITVA.

Pogledaj, molimo, Gospodine, na neizrecivu ljubav Srca milog Sina svoga, da naša žrtva bude Tebi prijatan dar i pomirenje za naše grijehe. Po istom Gospodinu našem . . .

PRAEFATIO.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aeterne Deus: qui Unigénitum tuum in cruce pendéntem láncea militis transfigi voluisti, ut apértum Cor, divínae largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiónis et grátiae, et quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et poeniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis,

❊ SLAVOSPJEV.

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svuda zahvaljujemo Tebi, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože; koji si htio da vojnikovo koplje probode Jedinorođenoga tvoga, dok je visio na križu, te otvoreno Srce Njegovo, to svetište Božanske darežljivosti, izlije na nas potoke milosrđa i milosti, i da ono, što nas nikada ne prestaje žarko ljubiti, postane pobožnima odmaralište a pokajnicima rastvoreno utočište spasenja. I

cum Thronis, et Dominatiónibus, cumque omni milítia caeléstis exércitus, hymnum gloriae tuae cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus . . .

zato s anđelima i arhanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svim silama nebeske vojske pjesan slave Tvoje pjevamo bez prestanka govoreći: Svet . . .

COMMUNIO.

Unus mílitum láncea latus ejus apériut, et contínuo exívit sanguis et aqua.

PRIČESNA PJESMA

Jedan od vojnika kopljem otvori bok Njegov i odmah poteče krv i voda.

POSTCOMMUNIO.

Orémus. Praebeant nobis, Dómine Jesu, divínum tua sancta fervórem: quo dulcíssimi Cordis tui suavitáte percépta, discámus terréna despícere, et amáre caeléstia: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum.

M. Amen.

POPRIČESNA MOLITVA.

Pomolimo se! Napunile nas, Gospodine Isuse, Tvoje svetinje Božanskom revnošću, da primivši slatkoću premilog Srca Tvoga naviknemo prezirati zemaljsko i ljubiti nebesko. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

Sv. Petar i Pavao.

P e t a r se je od rođenja zvao Šimun, rodom je bio iz Betsaide u Galileji, a sin nekog Jone ili Ivana. Poslije nego se je vjenčao, vjerovatno je da je prenio svoje prebivalište u bližnji grad Kafarnaum, gdje je skupa sa svojim bratom Andrijom živio kao ribar. Andrija je bio učenik sv. Ivana Krstitelja i kad se jednog dana susreo s Isusom te Ga upoznao kao Mesiju, dovede k Njemu i svog brata Šimuna, kojemu Isus promijeni ime u Petar. Kasnije ga je Isus izričito pozvao da Mu bude učenikom i kao takav prvi je bio ubrojen u zbor apostola i među njima uvijek na prvom mjestu. Za tri je godine slijedio Isusa, slušao Njegove nauke, divio se Njegovim čudesima, primajući najveće iskaze Njegove naklonosti. Uvijek je pun žive vjere te goruće i nagle ljubavi. Krasna su sva mjesta sv. evanđelja koja govore o sv. Petru. U Isusovoj je muci odigrao slabu ulogu, jer je Isusa iz slabosti tri puta zatajao, ali ga je ipak Isus iza svog uskrsnuća postavio za vrhovnog pastira svoje Crkve, za svog nasljednika i namjesnika. Na dan Duhova

prvi je propovijedao Krista i obratio tri tisuće ljudi. Prvi je učinio čudo u ime Isusa Nazarećanina i otvoreno navijestio da nema spasenja nego u Kristu Isusu. Poslije samih progonstva uhvati ga Herod Agripa, ali ga anđeo oslobodi i Petar pođe u Rim te osnuje majku svih Crkava. Vrativši se na istok, pretsjedao je apostolskom saboru i u raznim mjestima širio sv. evanđelje. Tada iznova dođe u Rim i tu je završio život mučeničkom smrću 29. lipnja g. 67. Raspet je bio na križ strmoglavce, glavom dolje, na brdu Vatikanu i tu je bio pokopan. Nad grobom mu se diže najveća crkva svijeta. Nijedan kralj, nijedan faraon, nijedan čovjek nema takvog nadgrobnog spomenika. Po njegovom je pripovijedanju sv. Marko napisao svoje evanđelje, a sam nam je sv. Petar ostavio dvije svoje poslanice. Još živi i živjet će do konca svijeta u svojim nasljednicima, rimskim biskupima i Papama.

P a v a o se je rodio u Tarzu, u Ciliciji, u maloj Aziji. Roditelji su mu bili pobožni Židovi, roda Benjaminova. Osmi dan poslije rođenja bio je obrezan i dobio je ime Savao, što aramejski znači »žuđeni«, a kasnije mu je kao rimskom građaninu dodan pridjevak Pavao. U židovski se je zakon uputio najprije u roditlejskoj kući, a zatim u Jerusalemu pod vodstvom glasovitog Gamalijela. Osim toga se je izučio u jednom zanatu, da je znao praviti šatore, što mu je kasnije dobro došlo, jer se je mogao sam uzdržavati a da ne bude nikome na teret. Za vrijeme Isusova javnog života po svoj je prilici bio otsutan iz Jeruzalema, jer je sigurno da nije poznavao Spasitelja. Ali malo poslije Duhova nalazimo ga u Jerusalemu i sav bijesan spozna u kršćanstvu veliku opasnost za židovstvo, za koje je toliko revnovao. Nije mu bilo dosta što je prisustvovao i odobrio kad su Židovi ubili prvomučenika sv. Stjepana, već je kao neukroćena zvijer stao da napada Crkvu Božju i da tako obrani Mojsijev zakon. Na putu u Damask čudesno je bio obraćen te je postao apostol narodâ, kojemu se dive i divit će se svi vjekovi. Iza kako je obratio veći dio Sirije, male Azije i Grčke, bio je uhvaćen u Jeruzalemu, a onda poslije dvije godine otpraćen u Rim, da mu sudi cesar, jer se na njega kao rimski građanin obratio. I ovdje je bio u zatvoru dvije godine, a kad zadobi slobodu, po općem držanju, ode sve do Španije, pa se opet povrati na istok da utvrdi Crkve koje je već bio osnovao. Kad se vrati u Rim, Neron ga dade uhvatiti te skupa sa sv. Petrom pogubiti 29. lipnja 67. Kao rimski građanin nije mogao da bude propet na križ, već mu je bila glava mačem otsječena kod drugog miljokaza na ostijskoj cesti. Predaja hoće da mu je odrubljena glava tri put poskočila i na ta tri mjesta su provrela tri izvora žive vode, koji još i sada

postoje kod njegovog krasnog nadgrobnog spomenika, druge najveće crkve na svijetu. Svoj nam je nauk ostavio u 14 dubokih poslanica, koje su najbolji tumač i nastavak evanđelja.

B l a g d a n ovih dvaju apostola u Crkvi se je uvijek slavio zajedno. Ne samo zato što su u istom mjestu i istog dana poginuli za Krista, već i zato što ih Crkva smatra za nerazdruživa druga u životu, smrti i slavi. Sv. Petar je od Krista postavljeni poglavica apostolâ, a sv. Pavao je najveći apostol koji je raširio Kristovo evanđelje kao nijedan drugi. U staro je doba na današnji dan u Rimu Papa govorio dvije sv. Mise, jednu u Vatikanu na grobu sv. Petra, a drugu na ostijskoj cesti nad grobom sv. Pavla. Nego kako su te crkve dosta daleko jedna od druge, taj se je običaj napustio, ali je ipak današnji dan ostao obojice apostola. Papa danas govori Misu samo u crkvi sv. Petra pa zato je skoro čitava Misa samo njemu posvećena, ali je zato Crkva opet sutrašnji dan posvetila posebno uspomeni sv. Pavla.

Da posve shvatimo današnji blagdan, ne smijemo ostati samo kod sv. Petra. Petar nije mrtav, on je živio u prvim svojim nasljednicima Linu, Kletu . . ., on živi u Piju XI. Danas je dakle ne samo Petrov dan, već i Papin dan. Molimo danas za sv. Oca kao što je molila prva kršćanska općina u Jerusalemu za sv. Petra, obnovimo svoju ljubav i odanost Isusovu namjesniku!

S v. M i s a je sva pod utiskom dvaju velikih događaja iz života sv. Petra. D j e l a a p o s t o l s k a nam pripovijedaju oslobođenje sv. Petra iz tamnice i ruke Herodove. To je tako lijepo i ganutljivo da tim i počinjemo sv. Misu. Dakle s Petrom i s Papom je Bog. Mogu se neprijatelji boriti, borili su se i borit će, ali je uvijek Bog na Papinoj strani. Uvijek će sigurno pobijediti Papa i oni koji se s njim uzdaju u Boga! — E v a n đ e l j e je ustanovna povelja papinstva. Svečana je i kratka i jasna. Svima koji su dobre volje. Duhovito je kazao neki pisac: »Da je Isus rekao sv. Petru: Ti nijesi temelj Crkve, tebi ne ću dati ključeve — bi li se našao ko koji bi tvrdio da je Petar temelj Crkve i da on ima ključeve kraljevstva nebeskoga? A kad je Isus jasno rekao Petru: Ti si temelj crkve, tebi ću dati ključeve — koliko ih ima koji to niječu?« Nerazumljivo je to protivljenje, nerazumljivo kao što je nerazumljivo kad se ljudi ne odazivlju pozivu na gozbu i kad ljudi presv. Srcu ne uzvraćaju ljubav za ljubav. Nerazumljivo je sve to, ali istinito. Moliti moramo. Na granici istoka i zapada podigao je biskup Strosmayer velebnu katedralu i posvetio ju sv. Petru. Molimo ga, da bude sve kršćanstvo jedno stado i jedan pastir!

Sv. Misa na blagdan sv. Petra i Pavla.

B o j a c r k v e n o g r u h a: c r v e n a.

Sv. Misa moli se istim redom kao u nedjelju, samo mjesto promjenljivih dijelova (označenih sa * na dotičinim mjestima) moli slijedeće:

INTROITUS.	* POČETNA PJESMA.
† Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum: et eripuit de manu Heródis et de omni expectatióne plebis Judaeórum.	† Sad zaista znadem, da je Gospodin poslao anđela svojega i izbavio me iz ruke Herodove i od svega očekivanja naroda židovskoga.
Ps. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.	Ps. Gospodine, Ti si me iskušoa i spoznao me: ti poznaš sjedanje moje i ustajanje moje.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculóorum. Amen.	Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.
Nunc scio vere . . .	Sad zaista znadem . . .
COLLECTA.	* POČETNA MOLITVA.
Orémus. Deus qui hodiérnam diem Apostólorum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiae tuae, eórum in ómnibus sequi praecéptum: per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómni saecula saeculórum.	Pomolimo se! Bože, koji si današnji dan posvetio mučeništvom svojih apostola P e t r a i P a v l a, daj Crkvi svojoj, da u svemu slijedi zapovijedi onih po kojima je primila početak vjerovanja. Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.
R. Amen.	P. Amen.
Orémus. Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infínitos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris; concéde, quaesumus, ut illi devó-	Pomolimo se! Bože, koji se dostojiš milostivo nam darivati n e i z m j e r n o b l a g o l j u b a v i s v o j e u S r c u S i n a s v o g a, ranjenom našim grijesima, daj, molimo,

tum pietátis nostrae praestántes obséquium, dignae quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

M. Amen.

da prinoseći Mu čast naše odane pobožnosti, izvršimo ujedno i dužnost dostojne zadovoljštine. Po istom Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

✠ ČITANJE DJELA APOSTOLSKIH (12, 1—11).

U one dane podiže kralj Herod ruke da muči neke od Crkve. I pogubi Jakova, brata Ivanova, mačem. A vidjevši da je to milo Židovima, nastavi da uhvati i Petra. A bijahu dani beskvasnih hljebova. Kad ga dakle uhvati, baci ga u tamnicu i predade ga četvorim stražama, svaka od četiri vojnika, da ga čuvaju namjeravajući da ga po paski izvede pred narod. I tako Petra čuvahu u tamnici, a Crkva se moljaše bez prestanka Bogu za njega. A kad je Herod htio da ga izvede, onu noć spavaše Petar među dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu. I eto, anđeo Gospodnji pristupi i svjetlost zasja u stanu, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreći: Ustani brzo! I spadoše mu verige s ruku. A anđeo mu reče: Pripaši se i obuj obuću svoju! I učini tako. I reče mu: Ogrni se haljinom svojom i slijedi me! I izišavši iđaše za njim, i nije znao da je to zbilja što je anđeo činio, nego je mislio da vidi viđenje. A kad prođoše prvu i drugu stražu, dođoše k željeznim vratima, koja vode u grad; ona im se sama otvoriše. I izišavši prođoše jednu ulicu i odmah odstupi anđeo od njega. Tada Petar dođe k sebi i reče: Sad zaista znadem, da je Gospodin poslao anđela svojega i izbavio me iz ruke Herođove i od svega očekivanja naroda židovskoga.

M. Deo grátias.

P. Bogu hvala.

GRADUALE. ✠ PJESMA IZA POSLANICE.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: propterea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Postavit ćeš ih knezovima nad svom zemljom: sjećat će se imena Tvoga, Gospodine. Mjesto otaca tvojih rodit će ti se sinovi Tvoji, zato će Te narodi slaviti.

Aleluja, aleluja. Ti si Petar i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju. Aleluja.

† SEQUENTIA S.ti EVANGELII ✠ † SLIJEDI SV. EVANĐELJE

secúndum Matthaeum (16, 13—19).

M. Glória tibi, Dómine.

po Mateju (16, 13—19).

P. Slava Tebi, Gospodine.

U ono vrijeme dođe Isus u krajeve Cezarejeve Filipove i zapita svoje učenike: Što govore ljudi, ko je Sin čovječanski? A oni rekoše: Jedni da je Ivan Krstitelj, drugi da je Ilija, drugi opet da je Jeremija, ili jedan od proroka. Reče im Isus: A što vi govorite, ko sam ja? Odgovarajući Šimun Petar reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. Odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Šimune, sine Jonin! Jer tijelo i krv nisu to tebi objavili, nego Otac moj koji je na nebesima. I ja tebi kažem: T i s i P e t a r i n a t o j s t i j e n i s a g r a d i t ć u C r k v u s v o j u, i vrata paklena ne će je nadvladati. I tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga. I štogod svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima; a štogod razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.

M. Laus tibi, Christe.

P. Hvala Tebi, Kriste.

OFFERTORIUM. ✠ PRIKAZNA PJESMA.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Postavit ćeš ih knezovima nad svom zemljom: sjećat će se imena Tvoga, Gospodine, od pokoljenja do pokoljenja.

SECRETA. ✠ PRIKAZNA MOLITVA.

Žrtve, Gospodine, koje prinosimo da ih posvetimo imenu Tvojemu, neka prati molitva apostola, koja neka nas od grijeha očisti i brani. Po Gospodinu našem . . .

Réspice, quaesumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem: ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per eumdem Dóminum nostrum . . .

Pogledaj, molimo, Gospodine, na n e i z r e c i v u l j u b a v S r c a m i l o g S i n a s v o g a, da naša žrtva bude Tebi prijatan dar i pomirenje za naše grijehe. Po istom Gospodinu našem . . .

PRAEFATIO. ✠ SLAVOSPJEV.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre: Te, Dómine, supplíciter exoráre, ut gregem tuum pastor aetérne

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno Tebe, Gospodine, smjerno moliti da stada svoga, vječni Pa-

non déseras sed per beátos Apóstolos tuos, contínua protectióne custódias: Ut iísdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulísti praeésse pastóres. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia caeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus . . .

stiru, ne ostaviš: nego da ga po blaženim svojim apostolima neprestanom zaštitom čuvaš, te da Tvojim stadom upravljaju isti vođe koje si Ti odredio da ga vode kao pastiri i namjesnici Tvoga djelovanja. I zato s anđelima i arhanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svim silama nebeske vojske pjesan slave Tvoje pjevamo bez prestanka govoreći: Svet . . .

COMMUNIO.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam.

PRIČESNA PJESMA.

Ti si Petar i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju.

POSTCOMMUNIO.

Orémus. Quos caelésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

M. Amen.

Orémus. Praebeant nobis, Dómine Jesu, divínum tua sancta fervórem: quo dulcíssimi Cordis tui suavitáte percépta, discámus terréna despícere, et amáre caeléstia: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

M. Amen.

POPRIČESNA MOLITVA.

Pomolimo se! Po zagovoru apostola čuvaj, Gospodine, od svake protivnosti one koje si nasitio nebeskom hranom. Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu Tvojem, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

Pomolimo se! Napunile nas, Gospodine Isuse, Tvoje svetinje Božanskom revnošću, da primivši slatkoću premilog Srca Tvoga naviknemo prezirati zemaljsko i ljubiti nebesko. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

P. Amen.

Malim prijateljima.

I ove sedmice, draga djeco, svetkujemo dva blagdana koja će vas sigurno razveseliti. Za blagdan presv. Srca Isusova sigurno ćete primiti sv. pričest u naknadu za tolike uvrede koje ljudi nanašaju presv. Srcu. Vidite, djeco, kad je koji vaš brat ili sestra neposlušan roditeljima te ih žalosti i ljuti, onda vi drugi nastojite da svojim dobrim vladanjem ugodite svojim roditeljima i tako im date naknadu za ono što se s drugima ljutite. To je eto naknada, i tu smo naknadu dužni ne samo svojim tjelesnim roditeljima, već i nebeskom svom Ocu.

Osobito bih vam još preporučio, da sada u svom djetinstvu obavite pobožnost devet prvih petaka u mjesecu. Sigurno vam je poznato, kako je presv. Srce po sv. Margareti obećalo da ne će umrijeti bez sv. sakramenata onaj koji jedamput u životu primi sv. pričest redom i bez prekida kroz devet prvih petaka u mjesecu. Veliko je to obećanje! Koje je, djeco, najveće zlo na svijetu? Sigurno ćete odgovoriti: grijeh, i s pravom. Ali vidite, Bog je tako milosrdan da čovjeka ne kazni netom sagriješi, već ga čeka da se obrati i pokoru čini. S naše je dakle strane najveće zlo, kad bi nas smrt, Bože sačuvaj, zatekla u smrtnom grijehu, jer iza nje samo slijedi vječno osuđenje. A eto, Božansko je Srce obećalo da se to ne će dogoditi nikome, koji se kroz devet prvih petaka u mjesecu pričesti. Bit ćete čuli i čitali, da se je Isus mnogo puta i na čudnovati način pobrinuo da izvrši to obećanje pa da na smrti primi sv. sakramente onaj koji jednom u životu obavio pobožnost devet prvih petaka. Ko nije, neka odmah od srpnja započne!

O blagdanu sv. Petra sigurno ćete, draga djeco, misliti na sadašnjeg sv. Petra, na našeg sv. Oca Papu. Zapamtite djeco, da je samo onaj pravi katolik koji uvijek sluša i poštuje Papu. Katolička je Crkva kao dobro uređena vojska: nekidan sam vam govorio, da su svi koji su primili sakramenat sv. potvrde, Božji vojnici; svećenici su kao oficiri u Božjoj vojsci, a biskupe bismo mogli usporediti s generalima. Još nešto fali. Svaka vojska ima i vrhovnog komandanta. Bez njega se ne može. A znate li, ko je vrhovni komandant katoličke Crkve?

Da vam pripovijedam nešto iz jedne male knjižice, koja govori o malom Perici, apostolu česte sv. pričesti. Jednom se Perica nalazio s mamom u krugu odličnih gospođa koje su vrlo prigovarale Perici i njegovoj mami što se svakog dana pričešćuju, a kod toga nijesu štedjele ni Sv. Oca koji je to dozvolio. Sve je to slušao neki

general koji je bio dobar katolik, kakvih je među francuskim generalima mnogo. Sam Perica opisuje u jednom pismu što se sada dogodilo: »Mama se je branila: »Moje je slušati, ostalo se mene ne tiče. Ne spada na me da sudim Papi ili da Crkvu zovem na odgovornost.« »Pravo, gospođo d'Airelle« (tako se zvala Peričina majka), umiješa se gospodin general, »tako je. To je pravi katolicizam, koji ja razumijem. Ako hoćemo samo da kritizujemo, postanimo rađe protestantima! Tad barem možemo govoriti i vjerovati, što nas je volja.« Tad se gospodin general okrene meni te mi reče: »De, Perica, pouči ove gospođe u katekizmu! Reci mi, ko je komandant u Crkvi?« »Papa!« »Vrlo dobro, mali prijatelju. Eto, milostive gospođe, tu imate odgovor kamo bismo došli, kad bi svaki prosti vojnik smio pretresivati moje zapovijedi te me poučavati u bojnoj taktici! A ipak ja nijesam nepogrješiv, a Papa jest! Ja se ne mogu kao Papa oslanjati na osobitu pomoć Duha Svetoga. Perica, ti si dečko na svom mjestu, de zagrli me!« Ja sam gospodina generala dva puta poljubio.

Eto, tako kao mali Perica morate i vi, djeco, biti uvijek branitelji sv. Oca Pape. Netom neko počne da govori protiv Pape, biskupa i svećenikâ, bježite iz takvog društva. Samo onaj koji ostane uz Papu, samo onaj će ostati na temelju na kojemu je Isus osnovao Crkvu. Ljubimo sv. Oca i molimo za njega sa sv. Crkvom: »Gospodin ga sačuvao i poživio, i blažena učinio na zemlji i ne dao ga na volju neprijateljima njegovim!« Ali još kraće, ali zato češće: »Bože, čuvaj našega Svetoga Oca Papu!«

Na Euharistijski kongres u Ljubljanu!

Kroz ovu će se sedmicu u bijeloj Ljubljani održati veličanstveno slavlje Isusu u presv. oltarskom Sakramentu. Već ste dosta čuli i čitali što su sve Slovenci pripravili da ovo bude i krasna proslava i duboka obnova našeg vjerskog života. Sam Sv. Otac Papa šalje svog posebnog odaslanika, poljskog kardinala Hlonda.

Kome prilike dozvoljavaju, neka se barem sada zadnji čas odluči i putuje. Vidjet će zelenu Sloveniju, vidjet će pobožan slovenski narod, čut će pjevanje koje mogu samo Slovenci da priprave. A što je najvažnije, s tisućama i tisućama poklonit će se Isusu i moliti za našu domovinu. Zajednički je poklon Isusu draži i skupnu molitvu Bog radije usliša.

Sve prijatelje »Života s Crkvom« molimo da sa sobom uzmu ovaj broj i u Ljubljanu te da ga pokažu svima i svakome. Tako će se najlakše proširiti uzvišena misao kojoj je listić namijenjen. A osobito preporučamo da se u molitvi sjete i ovog pothvata. Kad sve svoje osobne potrebe budete Isusu nabrajali i sve velike potrebe naše domovine, spomenite Mu i ovaj listić, jer je njegova zadaća da narod obnovi i utvrdi u vjeri i u životu po vjeri. Živjeti s Crkvom znači živjeti s Isusom i po Isusu koji živi, djeluje i trpi u svojoj Crkvi. Ko će dakle k Isusu, neka se približi Crkvi i njenom nutarnjem, liturgijskom životu. Po Crkvi k Isusu! Po liturgiji k Euharistiji!

Imprimatur! Hvar, 9. XI. 1934. Br. 2492/34. † Miho, biskup.

»ŽIVOT S CRKVOM« izlazi sedmično. Pretplata na godinu Din 40. Pojedini broj 1 Dinar.

Narudžbe i pretplate prima svaka katolička knjižara, sve prodavaone devocijonalija, a mogu se slati i direktno nakladi:

HRVATSKA KNJIŽARA — SPLIT.

Uplate mogu se vršiti i na br. 38.059 čekovnog računa Hrvatske Tiskovne Zadruge u Splitu.

Uređuje: Sveć. Josip Kirigin, Hvar. — Izdaje: Hrv. Knjižara, Split.

Tisak Leonove Tiskare (zast. Josip Dadić), Split.